

Fântâna cu ochi din răscruce

Gerra Orivera

Lisie!

reînvăţ să mă locuiesc
după ce mi-ai dat raiul afară din tine într-o culoare virgină
îmblânzesc râurile morţii din palme
adaptez din mers scenariu de supravieţuire elitiste
cum pot respira dinlăuntru prin coastele-n plus
incriminate la fiecare a treia respiraţie
eterna mirare te descompune dincolo de furia cuceritorului
a cărui pradă alunecă pumnul se închide peste fata morgana şi prinde
ecoul unui râs sfidător
reprezentant ilustru al bărbatului clasic mereu protestezi
că eşti pe minus la inventar
armezi pistolul şi tragi cu gloanţe de carne în stele
subjugarea ispitei precum implozia-n sământă te face posesorul unicităţii
dinafară vitrina îşi schimbă polii iluminărilor
visător incurabil sângele prelins pe ruinele zilei
l-ai transformat în sonet
şi-ai umplut ogoarele răni cu litere ziditoare

ochiul închide în strană rugăciunile virusate de angoasa vremurilor apocrife
scena mă-nghite cu fiecare dimensiune pe care o nasc
nu sunt femeie te-am locuit şi pe tine egal
până ai învăţat să-ţi inspiri infinitul
pe o singură nară

pelerinul din răscruce
care-ţi este fântână şi semn în setea de tine poate să plece mai departe

noaptea se sparge în arpegii celeste